

за което постоянно въздъхва. Наистина, загуба е отсъствието на домакинката, или на домакиня, но и при тѣхното присѣствие човѣкъ пакъ въздъхва и плаче. — За какво плаче човѣкъ? — За това, което умътъ и сърдцето сж изгубили. Човѣкъ работи, мисли все за изгубеното — търси начинъ да го намѣри.

Какво представятъ бащата и майката? Тѣ сж две основни идеи, които човѣкъ трѣбва да разбере. Не може ли да ги разбере, той не може да разбере и живота. Който нѣма майка, баща, братъ, сестра, приятели, той не може да разбере сжщината на живота. Тѣ представятъ идеи, безъ които той не може да съгради своя умственъ, идеенъ свѣтъ. Безъ тѣзи идеи вжтре въ човѣка, каквито гениални мисли да му дойдатъ отвънъ, тѣ по-скоро ще го вържатъ съ ремъкъ, отколкото да му дадатъ нужния просторъ. При каквито условия и да го поставите, той всѣкога ще бжде недоволенъ. Време е вече човѣкъ да насочи мисълта, чувствата, постѣпкитѣ си къмъ придобиване на сжщественото въ живота, което може да го направи щастливъ и доволенъ. За да придобие те сжщественото, трѣбва да избѣгвате еднообразието, било то външно или вътрешно. Еднообразието притѣпява мислитѣ и чувствата на човѣка. И Божественитѣ нѣща могатъ да притѣпятъ чувствата и мислитѣ на човѣка. Запримѣръ, ако постоянно говорите, че трѣбва да бждете добри, да се обичате, безъ да прилагате казаното, вие оставате тази чужда материя